

A gyermekbe bújt kígyó

A ház falában tartózkodó, úgynevezett házikígyót nem szabad agyonütni, ha kijár sütközni a napra, mert ez megóvjá a kártól a házat. Egy kis gyermeknek az volt a szokása, hogy tejecskéjét a pitarban itta meg. A házikígyó naponta melléje telepedett, s a gyermek megosztotta vele. Egy alkalommal azonban megkésített a kígyó, s a tejecskének már csak cseppei voltak láthatók a gyermek szájacskáján. Mit tett hát a kígyó? Egyszerűen lenyalta kis pajtása ajkairól a tejcseppeket, és így megkívánva a többit is, utána csúszott a beleibe. Nagy beteg lett erre a gyermek, s hozzátartozói vallatására elbeszélte az esetet. A házbeliek gyorsan elővettek egy fazék tejet, a földre helyezték és megfogva két lábánál a gyermeket, fejjel lefelé a tej fölé tartották, úgy hogy szája a fazék szélét érje. A tejszagra kijött a kígyó. A szülők méltó felháborodásukban ütlegelni kezdték az állatot, mi ellen a gyermek erősen tiltakozott. De ez mit sem használt, s a kígyót agyonverték. Másnapra a gyermek is utána halt.